

sa do nes

u p

HIPERSEXUALITZACIÓ I VIOLÈNCIA ESTÈTICA

PROGRAMACIÓ 25N

El 25 de novembre commemorem el **Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones**, una jornada de reivindicació i rebuig de totes les violències que patim les dones pel sol fet de ser-ho. L'Ajuntament de Sant Boi i el teixit associatiu de dones de la ciutat han organitzat diverses activitats durant de tot el mes de novembre. Entre elles, destaquen la **concentració i lectura de manifest** el 24 de novembre a la Plaça de l'Ajuntament, la sortida cap al **manifestació unitària de Barcelona** el 25 de novembre, la **10a Marxa del Baix Llobregat contra la violència masclista** i l'**Obra de teatre Girls like that**, ambdues el 26 de novembre. Tal i com hem fet en anys anteriors, tornem a fer visible el rebuig col·lectiu contra les violències masclistes penjant als balcons i finestres el domàs amb el lema **Aquí ens rebel·lem contra les violències masclistes**. Les persones que encara no tenen el seu domàs, podran recollir-lo del 14 al 24 de novembre a Can Jordana, en horari d'obertura de l'equipament. Tota la informació a www.igualtatsantboi.cat o al díptic de la programació. ■

CAMPANYA CONTRA LA HIPERSEXUALITZACIÓ DE LES DONES, NOIES I NENES

La hipersexualització és un resultat de la societat de consum i consisteix en reduir el valor de les dones, noies i nenes al seu atractiu sexual, convertint-les en objectes i ignorant i infravalorant la resta de qualitats i capacitats. Es tracta d'una violència masclista que afecta a tots els grups d'edats i que trobem en molts espais de la nostra vida: publicitat, moda, televisió, cinema, videojocs, etc.

Amb la finalitat de sensibilitzar envers aquest tipus de violència i conscienciar sobre les conseqüències nefastes que pot tenir en la salut psicològica i física de les dones, l'Ajuntament de Sant Boi ha llançat la campanya #CossosLliuresd'Hipersexualització, que posa el focus especialment en la sexualització de les nenes.

Podeu veure el vídeo de la campanya a les xarxes socials @igualtatsstboi i @aixonoesamor_stboi, i a les nostres webs aixonoesamor.cat i igualtatsantboi.cat. ■

Sumari

02. Programació 25N
03. La violència estètica, una forma més de violència masclista
04. La hipersexualització de les dones com a forma de violència masclista
05. La hipersexualització de les dones: una realitat, múltiples contextos
06. Educació sexual per combatre la hipersexualització infantil
08. Montserrat Sacrest: la hipersexualització por crear influències negatives en l'autoestima
09. Com ser Grossa en un món Grasfob
10. Marisha Martínez: "Cal promoure una imatge més realista de les dones"
11. Lluitem per la igualtat entre dones i homes. Lluitem contra les violències masclistes

FORMACIONS EN EL MARC DE LA TECNÒLOGA

Abordar les violències digitals i l'estètica han estat dos dels objectius de les formacions en línia organitzades en el marc de la 2a edició del programa #LaTecnologia per a commemorar el 25N.

Abordar la **hipersexualització** des d'una perspectiva de gènere interseccional, partint del reconeixement de la pressió estètica com a violència masclista ha estat l'objectiu de la formació **Hipersexualització i dictadura de la imatge**, a càrrec de l'Esberla.

Per altra banda, conèixer els aspectes claus de les ciberviolències per poder identificar-les i entendre l'ecosistema digital en què es produeixen han estat els objectius de la formació **Violència digital: eines per abordar-la**, que ha estat a càrrec de Fembloc i Donestech.

El programa #LaTecnologia és una iniciativa que reivindica el paper de les nenes i les dones en el món de la ciència i la tecnologia i que té per objectiu visibilitzar les desigualtats i contribuir a revertir les bretxes salarials i d'accés, especialment rellevants en entorns tecnològics. ■

JORNADA DE L'ESPORT FEMENÍ

El passat 22 de setembre es va celebrar la **X Jornada de l'Esport Femení**, una trobada de tast d'esports en la que 200 nenes d'entre 8 i 16 anys de la ciutat van poder practicar diferents activitats esportives: voleibol, softbol, handbol, futbol, bàsquet i rugbi.

La trobada, que es va portar a terme a l'Estadi Municipal Joan Baptista Milà, va ser organitzada per l'Ajuntament de Sant Boi i el FC Santboià amb el suport dels clubs referents del municipi: Club Voleibol Sant Boi, CBS Sant Boi, Club Handbol Sant Boi, FC Marianao Poblet, Club Natació Sant Boi i Unió Esportiva Santboiana.

Amb el lema #FemEquipContraLesViolències, la jornada vol visibilitzar i reivindicar el paper de les nenes i noies a l'esport, així com rebutjar les violències i discriminacions que pateixen en aquest àmbit. ■

Edita: Ajuntament de Sant Boi.
Consell Municipal de les Dones

Redacció i Assessorament:
Associació de Dones Periodistes
(Marta Corcoy, Paloma H. Pastor)

Maquetació i impressió:
Impremta Pagès (Anglès)

LA VIOLÈNCIA ESTÈTICA, UNA FORMA MÉS DE VIOLÈNCIA MASCLISTA

En el marc del 25N des de l'Ajuntament de Sant Boi reiterem el nostre rebuig i la nostra lluita contra qualsevol tipus de violència masclista

Les **violències masclistes** tenen moltes formes d'exercir-se, algunes són més visibles que altres, i algunes tenim més capacitat per detectar-les, però totes tenen una cosa en comú, el **menysteniment de les dones pel sol fet de ser-ho**.

En el marc del 25N **Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones**, des de l'Ajuntament de Sant Boi reiterem el nostre rebuig i la nostra lluita contra qualsevol tipus de violència masclista. Enguany, ens hem centrat en la **violència estètica**, la violència que s'exerceix sobre nenes, noies i dones per complir amb els canons de bellesa establerts, uns canons que perpetuen els estereotips i les discriminacions per raó de gènere.

Tot i que **la pressió estètica és una forma de violència i opressió cap a les dones al llarg de tota la vida**, sí que la hipersexualització de les nenes i la seva cosificació és una realitat avui en dia, i aquesta hipersexualització, reforça els estereotips de gènere.

L'aprenentatge que reben aquestes nenes és la **perpetuació dels canons estètics** acceptats socialment des d'un punt de vista patriarcal i masclista, i això implica la reducció de les nenes a l'aparença física i la reducció del seu valor com a persones, ja que només tenen importància els seus cossos i la seva estètica.

La **violència estètica**, com totes les **violències masclistes**, comporta **conseqüències negatives** per a les nenes, conseqüències que poden anar des de minvar l'autoestima, a problemes psicològics o emocionals, aïllament social, desenvolupament de malalties de trastorns alimentaris pel control del pes (...)

Cal revisar com construïm la bellesa, l'obligatorietat de tenir cossos normatius, la dictadura de la imatge, i eliminar les pressions estètiques i sexualització de les nenes i així, **lluitar contra les violències masclistes**. ■

Sensi Domínguez Recio

Regidora d'Igualtat de gènere i Feminismes,
de Reforma horària, Ocupació i Formació ocupacional
i de Persones amb discapacitat

LA HIPERSEXUALITZACIÓ DE LES DONES COM A FORMA DE VIOLÈNCIA MASCLISTA

La hipersexualització consisteix a ressaltar els atributs sexuals i físics per sobre d'altres aspectes de la persona. Un fenomen que afecta especialment les dones i les nenes i que es manifesta a través de múltiples formes i contextos, com els mitjans de comunicació, la publicitat o la moda.

Des de l'antiguitat, la bellesa i la sexualitat femenines han estat considerades qualitats desitjables, tot i que ha estat a partir del segle XX que la hipersexualització de les dones es fa més notable, un fenomen que ha assolit una major intensitat amb la irrupció de les xarxes socials.

La hipersexualitat perpetua uns estereotips de gènere segons els quals les dones han de ser sexualment atractives per triomfar a la societat, independentment d'altres mèrits o capacitats. Aquesta imatge sexualitzada de les dones comporta discriminació en diferents aspectes i suposa una forma de violència simbòlica contra les dones amb efectes greus.

De mestresses de casa a objectes de plaer

L'alliberament sexual a les dècades dels 60 i 70 i els canvis en la moda i la cultura juvenil van contribuir a una creixent exposició de la sexualitat en la societat. Les representacions sexualitzades de les dones als mitjans de comunicació i la publicitat es tornaven habituals. Es normalitzaven també les revistes eròtiques i la pornografia. Les dones, confinades majoritàriament a l'àmbit domèstic durant gran part del segle XX, passaven així de ser considerades mestresses de casa a objectes de plaer i mercantilització.

Foto de EVG Kowaliewska

Amb la reivindicació del cos femení i la sexualitat com a part fonamental de la condició humana, les dones s'alliberaven dels codis i moral tradicionals. Però a mesura que guanyaven més independència i visibilitat a l'esfera pública, es creaven noves formes d'opressió i desigualtat.

La hipersexualització és una forma de violència simbòlica en tant que cosifica les dones, perpetua i reforça la desigualtat de gènere i contribueix a la normalització d'actituds i comportaments sexistes. Aquest fenomen reforça els estereotips de gènere que limiten l'autonomia de les dones i les confina a rols tradicionals basats en l'aspecte físic. Les dones es tracten com a objectes de plaer visual i sexual dels altres, són considerades com a cossos que han de complir uns estàndards de bellesa determinats.

Aquesta realitat també limita les oportunitats i l'empoderament: les dones són subestimades en aquelles àrees que no estan relacionades amb la seva aparença física, cosa que impacta en la seva capacitat per participar en la societat. En l'àmbit laboral, de fet, la imatge està lligada a l'èxit social i sovint es requereix tenir atractiu sexual per triomfar en la carrera professional.

LA INDUSTRIA DE LA MODA REPRODUUEIX ELS ESTEREOTIPS DE GÈNERE LLIGATS A LA BELLESA FÍSICA

D'altra banda, la hipersexualització pot contribuir a la cultura de la violació, una cultura en què la violència sexual i l'assetjament són minimitzats o normalitzats. Aquesta hipersexualització pot transmetre la idea que la sexualitat de les dones sempre està disponible i que el seu consentiment és menys rellevant, cosa que pot contribuir a actituds que justifiquen la violència sexual.

Així, tot i que pot semblar que la nostra societat ha assolit uns elevats nivells de llibertat i que s'està avançant paulatinament en la igualtat de gènere, la hipersexualització reforça i perpetua estructures de poder desiguals basades en el gènere i contribueix a la normalització d'actituds i comportaments sexistes que perjudiquen les dones i en limiten la igualtat i la llibertat. Abordar aquesta problemàtica és una responsabilitat de tota la societat i un pas necessari en la lluita contra la violència simbòlica i la promoció de la igualtat de gènere. ■

LA HIPERSEXUALITZACIÓ DE LES DONES: UNA REALITAT, MÚLTIPLES CONTEXTOS

Des dels mitjans de comunicació i la publicitat fins a la moda o les xarxes socials. La hipersexualització de les nenes i les dones està present a tot arreu i posa en risc els valors i les conquestes del feminisme.

La hipersexualització de les dones i les nenes és una realitat nociva que es presenta en múltiples contextos i de diferents formes. Podem trobar nombrosos exemples a les campanyes publicitàries, a la televisió, al cinema o als videojocs. Un fenomen que, tot i no ser nou, es presenta ara de manera més acusada i preocupant, magnificat sobretot per l'impacte de les xarxes socials i el consum de pornografia. Com es presenta la hipersexualització en aquests contextos?

'INFLUENCERS' I CELEBRITATS CONTRIBUEIXEN A LA SEXUALITZACIÓ DE LES DONES A LES XARXES SOCIALS

En la indústria de la moda, el disseny de les peces emfatitza la sexualitat de les dones amb peces de roba ajustades, escots pronunciats, faldilles curtes i altres estils que s'associen amb la sensualitat. Aquestes tendències, reproduïdes exponencialment als aparadors de les botigues i als anuncis publicitaris, influeixen en allò que les dones senten que han de posar-se per encaixar en les normes de bellesa i sentir-se atractives.

La publicitat, de la seva banda, fa servir imatges de dones provocatives per vendre productes i atraure audiències, una estratègia que es basa en la idea que els productes seran més atractius si s'associen amb la sexualitat. De manera similar, als mitjans de comunicació, els programes de televisió, les pel·lícules o els vídeos musicals perpetuen les imatges sexualitzades de les dones. En la indústria de la música, és habitual que les cantants facin servir robes sensuais i balls eròtics a les actuacions per agradar al públic. Una tendència que potencien també les lletres d'estils musicals com el *reggaeton*.

Aquest fet també es dona en altres productes d'entreteniment, com els videojocs, en què els personatges femenins tenen una forta càrrega de sensualitat. Un fenomen que s'agreuja als jocs eròtics interactius i als vídeos pornogràfics, en què ja no és només que la imatge de la dona aparegui estereotipada, sinó que la dona és un objecte que l'home oprimeix, domina i viola.

Hipersexualitat a les xarxes socials

Amb una exposició constant per part de la població, sobretot de les generacions joves, les xarxes socials amplifiquen la difusió d'imatges sexualitzades de les dones i reproduïxen els estereotips de gènere associats amb l'aparença física.

Foto de George Milton

En primer lloc perquè potencien una cultura de la imatge en què les persones es presenten bàsicament a través de l'aspecte físic, cosa que afavoreix que les dones se sentin pressionades per mostrar el seu atractiu i que, per tant, influeix en la seva manera de vestir o de posar. La comparació amb altres persones propiciada per les xarxes i la necessitat constant d'agradar i de rebre likes són altres aspectes que potencien la hipersexualització com un mitjà per obtenir l'aprovació dels altres i sentir-se valorades.

A aquesta cultura contribueixen les *influencers* i celebritats, persones amb un elevat nombre de seguidors i seguidores, que sovint mostren imatges provocatives per atraure més públic i aconseguir patrocinis. Aquestes celebritats són referents per a moltes dones joves, que les veuen com models a seguir.

Per assolir aquests estàndards de bellesa, les xarxes fomenten l'ús de filtres i el retoc d'imatges per millorar l'aparença física. Aquest fet propicia una imatge idealitzada de la bellesa que és inabastable en la vida real i que afavoreix la hipersexualització en tant que es prioritza la perfecció i la sensualitat.

Tot plegat impacta negativament en les dones, que poden veure afectada la seva autoestima per no poder complir amb aquest ideal de bellesa, el que pot derivar en problemes de salut mental, com ara trastorns alimentaris, ansietat o depressió. Per prevenir aquests efectes, cal treballar per una conscienciació social i promoure una representació més respectuosa i realista de les dones en tots els contextos. ■

LES XARXES SOCIALS AUGMENTEN LA PRESSIÓ SOBRE LA IMATGE PERSONAL PER LA COMPARACIÓ CONSTANT I LA NECESSITAT D'APROVACIÓ

EDUCACIÓ SEXUAL PER COMBATRE LA HIPERSEXUALITZACIÓ INFANTIL

La hipersexualització és una problemàtica greu que pot afectar el benestar psíquic i emocional de les nenes i perpetua els estereotips socials associats amb la imatge i l'atractiu físic.

La hipersexualització dels infants és una realitat cada vegada més habitual al nostre entorn. És un fenomen que es refereix a la representació o el tractament dels infants en un context sexualitat o adult. Una realitat que afecta sobretot les nenes i que té implicacions tant individualment com social.

Són molts els contextos en què es dona aquesta sexualització de les nenes, des de la indústria de la moda, amb peces de roba que emfatitzen la figura o mostren parts del cos de manera excessiva, als anuncis publicitaris en què nenes i adolescents posen de forma sensual.

LA HIPERSEXUALITZACIÓ TAMBÉ ES TRASLLADA AL SECTOR DE LES JOGUINES, AMB NINES EXAGERADAMENT SEXUALITZADES

Una imatge que també reproduïen les xarxes socials, en què sovint les nenes apareixen de forma erotitzada per promocionar productes o serveis. També es trasllada al sector de les joguines, amb nines exageradament sexualitzades, amb proporcions corporals poc realistes, roba provocativa i actituds coquetes.

Els programes de televisió, pel·lícules i música dirigida als infants sovint presenten personatges i històries que sexualitzen les nenes, amb coreografies provocatives, vestuari inapropiat o diàlegs que suggereixen una maduresa emocional i sexual que no és adequada per a l'edat.

Un exemple extrem d'hipersexualitat són els concursos de bellesa infantil, un entorn en què les nenes són vestides, maquillades i pentinades com si fossin adultes, sovint amb roba o vestits de bany que ressalten els atributs físics.

Tots aquests contextos fomenten una pressió social cap a les nenes per actuar de forma seductora o aparentar una maduració que no han assolit, com ara amb l'ús de maquillatge o roba no apropiada. L'impacte greu que pot tenir aquesta realitat en el desenvolupament de les nenes planteja la necessitat de promoure una infància saludable i lliure de pressions socials.

Baixa autoestima i problemes de salut

Algunes de les conseqüències de la hipersexualització de les nenes i adolescents són la distorsió de l'autoimatge i la disminució de l'autoestima, que poden derivar en problemes

de salut greus, així com la formació d'estereotips de gènere perjudicials que poden condicionar les relacions futures i fins i tot afavorir l'abús sexual.

Un dels efectes més immediats és la influència en la imatge corporal. En estar constantment exposades a models de bellesa irreal, les nenes i adolescents poden desenvolupar una imatge negativa de si mateixes al no ajustar-se a aquests ideals acceptats majoritàriament. A més dels efectes en l'autoestima, aquesta percepció distorsionada i la constant insatisfacció per l'aspecte físic pot provocar trastorns alimentaris, com l'anorèxia i la bulímia, i altres problemes de salut mental, com la depressió i l'ansietat.

Un altre efecte és la maduració emocional prematura, provocada per la pressió per actuar de manera seductora. Això, a més, pot impactar en la seva capacitat per establir relacions saludables en el futur i provocar inadaptació davant de situacions emocionals.

Foto de Tara Winstead

De la mateixa manera que passa amb la hipersexualització de les dones, aquest fenomen comporta el risc que les nenes siguin vistes com objectes de desig sexual, cosa que també pot impactar en la seva autoimatge i autoestima. Una altra conseqüència lligada amb això és que les nenes poden ser més vulnerables a l'abús sexual per l'exposició prematura de forma sexualitzada a través de les xarxes socials, de forma que poden cridar l'atenció de persones adultes que busquin explotar-les de forma perjudicial, ja sigui per obtenir material de contingut pornogràfic o fins i tot per abusar sexualment.

Les nenes hipersexualitzades també tenen el risc de sentir-se pressionades per iniciar-se en activitats sexuals de forma prematura, amb l'impacte emocional negatiu que pot comportar, a més del risc de contraure malalties de transmissió sexual i embarassos no desitjats.

Combatre la hipersexualització infantil

La problemàtica de la sexualització de la infància afecta tota la societat i, per tant, cal establir accions en diferents àmbits per combatre-la de manera efectiva des de l'entorn familiar i escolar, la regulació dels mitjans de comunicació o l'impuls de polítiques públiques.

En aquest escenari, l'educació sexual és clau, ja que facilita als infants les eines i la informació necessàries per comprendre la sexualitat com una part natural de la vida que ha d'abordar-se a l'edat i maduració adequada. També pot ajudar a nenes i adolescents a desenvolupar una autoimatge positiva lluny de pressions socials i estereotips, i a potenciar l'autoestima més enllà de l'aspecte físic.

L'educació sexual és també positiva en tant que promou el diàleg, el que permet als infants expressar inquietuds i rebre orientació sobre aspectes relacionats amb la sexualitat. Aquesta comunicació és fonamental per proporcionar als infants informació precisa i adequada que, d'una altra manera, buscarien en fonts no confiables, com les amistats, internet o, fins i tot, la pornografia.

**L'EDUCACIÓ SEXUAL ÉS CLAU,
JA QUE FACILITA ALS INFANTS
LES EINES I LA INFORMACIÓ
NECESSÀRIES PER COMPRENDRE
LA SEXUALITAT**

Un altre aspecte important de l'educació sexual és la informació i la prevenció de conductes de risc, ja sigui per la pressió de mantenir relacions sexuals de forma prematura o no desitjada, o per exposar-se excessivament a les xarxes. L'educació sexual promou les relacions sanes des de la cultura del respecte, el consentiment, l'autoacceptació i la comunicació, aspectes fonamentals per prevenir la cosifi-

▲ Programa Coeducat, de coeducació, perspectiva de gènere i educació afectivosexual al currículum impulsat pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya (Foto: Generalitat de Catalunya).

ció de les nenes i de les dones i per construir una societat igualitària lluny de pressions i estereotips.

Cal que l'educació sexual es doni en diferents entorns, com la família, els centres educatius, les entitats d'educació en el lleure o altres associacions que treballen amb infants. Des de l'àmbit local i comunitari, es poden organitzar també accions de sensibilització, com ara tallers, xerrades i altres activitats per abordar la hipersexualització i oferir recursos a infants i famílies.

En l'esfera familiar, és important supervisar el contingut al qual nens i nenes tenen accés a través de la televisió o les xarxes socials, des de les quals es pot accedir a continguts sexuals i pornogràfics sense cap restricció. Cal limitar l'ús d'aquests canals quan no siguin adequats a l'edat, amb eines de control parental. Així mateix, és clau establir un clima de confiança amb les nenes perquè puguin parlar obertament dels seus neguits i fer front a les pressions de l'entorn. En aquest sentit, les persones adultes han de ser models a seguir, mostrar respecte per la seva pròpia imatge personal i la dels altres, i evitar fer comentaris crítics sobre el físic. Mostrar referents femenins en diversos camps que no es defineixin únicament per la seva aparença és una bona manera de promoure models positius.

La publicitat i els mitjans de comunicació també tenen una gran responsabilitat en la lluita contra la hipersexualització de la infància. És necessari regular de forma més estricta els continguts mediàtics, especialment en horari i canals adreçats al públic jove, com són les xarxes socials. També és fonamental implantar codis ètics i promoure la sensibilització en les marques comercials, els mitjans, les xarxes socials i les agències de publicitat per protegir la infància, afavorint una imatge diversa i realista de les nenes i no caure en estereotips sexistes.

La conscienciació social de tots aquests agents és clau per fomentar models positius de la infància que no es basin en l'aspecte físic i la sexualitat. D'aquesta manera, es reforçarà l'autoestima de les nenes i s'empoderaran per defensar la seva dignitat i trencar les barreres de gènere. ■

MONTSERRAT SACREST: LA HIPERSEXUALITZACIÓ POT CREAR INFLUÈNCIES NEGATIVES EN L'AUTOESTIMA

Montserrat Sacrest Cucarella és mestra de Primària i especialista en Educació Física a l'escola Josep Maria Ciurana de Sant Boi de Llobregat. En aquesta escola es va començar a treballar la coeducació explícitament fa tres cursos, juntament amb la creació de la comissió de coeducació i convivència acompanyada per un pla d'intervenció que van crear membres de l'equip docent.

A què ens referim amb el terme hipersexualització?

Vivim en una societat hipersexualitzada. Ho podem observar en qualsevol moment del nostre dia: als anuncis, a les xarxes socials, a la indústria de la moda, a la música, la televisió...

La hipersexualització de la societat afecta a tothom, però especialment les dones, nenes i els infants. Aquestes persones immerses en etiquetes de la societat on finalment s'acaben normalitzant models o guies erronis.

S'han de crear espais segurs, de reflexió on l'alumnat tingui un criteri propi. On aparegui la diversitat de gènere, diversitat en ideals de bellesa, diversitat en els estereotips de gènere i on la manera de relacionar-nos sigui de respecte i empatia.

LA HIPERSEXUALITZACIÓ POT GENERAR INFLUÈNCIES NEGATIVES EN L'AUTOESTIMA.

A l'escola es fa un treball diari, la coeducació es treballa al dia a dia. Fem tallers sobre la diversitat i el col·lectiu LGTBIQ+. A totes les comunitats i cursos del centre es fan activitats i sensibilitzacions per inspirar igualtat als nostres infants. Acompanyar en aquest procés des de la infància fins a la pre-adolescència al nostre alumnat fa que la mirada d'aquestes nenes i nens canviï. Generem espais de diàleg on aconseguim reflexions i feed-backs sobre la mirada coeducativa i la cultura del fair play.

Com anar més enllà?

Realitzant propostes compartides en les quals es comença la feina a l'escola i es segueix a casa, propostes per fer en família i parlar-ne (vídeos, articles, ...), sessions amb dinàmiques concretes, convidant persones expertes perquè ens ajudin a veure la complexitat del fenomen i tenir-lo sempre a les nostres agendes. Es tracta d'un problema social de gran abast que entre tothom li hem de posar fre. ■

COM SER GROSSA EN UN MÓN GRASFOB

Fa un temps reflexionava sobre quan i per què vaig començar a gestar el projecte/ procés Grossa El cos definitiu i podríem dir que tota una vida, però sent conscient, quan els feminismes em van obrir aquest espai de qüestionament cap a tot allò que a priori, està establert.

Aquestes reflexions son de Laura del Valle, com ella mateixa es defineix, una Fat Social Artist & Feminista i Antiracista

Entendre's com a subjecte polític suposa vincular en el mateix espai – temps la consciència de la pròpia identitat i de quines opressions i privilegis està interseccionada i què vols fer amb tot això. El seu procés personal parteix d'una ferida. La violència que exerceix un sistema social que agredeix i violenta els cossos grossos per què ha decidit que no són desitjables, per tant d'un sol ús o no susceptibles d'interès en un món que capitalitza tot allò que li funciona com a espai productiu de rèdit. Aquest sistema social imperant decideix establir una lògica jeràrquica en relació amb els cossos i els divideix entre els que són susceptibles de ser sexualitzats i els que no.

A Can Castells Centre d'Art la **Laura** presenta fins el dia 18 de novembre l'exposició '*Gorda*', una producció compromesa amb el moviment que reivindica la diversitat corporal des dels feminismes. Proposa altres mirades del cos allunyats dels canons econòmics i patriarcals, per mitjà de diverses disciplines.

En aquesta exposició es pot veure què implica ser una persona grossa en un món grasfob, traçant una narrativa pròpia, en reclam del propi relat i denunciant alhora l'absència de representativitat de les persones grosses en qualsevol espai públic.

VIVIM EN UNA SOCIETAT QUE AGREDEIX I VIOLENTA ELS COSSOS GROSSOS PER QUÈ HA DECIDIT QUE NO SÓN DESITJABLES

A qualsevol racó de la meva vida, s'amagava un dolor, a l'autocar on ningú volia que m'assegués al seu costat, als pupitres on no cabia o havia d'entrar de banda acompanyada de la mofa de la classe, a la piscina municipal on mai no vaig aprendre a tirar-me de cap per la por al riure aliè amb la quantitat d'aigua que el meu cos projectava fora de la piscina o a l'espai públic, on mai m'atrevia a menjar perquè sempre rebia comentaris que em feien sentir horrible en estar fent una necessitat vital, explica Laura.

Aquestes violències, més que oferir-te un espai de llibertat, et portaran a llocs pitjors com contraure un TCA (Trastorn de la conducta alimentària), relacions tòxiques amb el menjar o una percepció esbiaixada de tu mateixa.

A l'etapa de l'adolescència tampoc no millora, arribem al lloc del buit identitari, en el moment en què comencem a buscar altres referents fora del nostre entorn i no els trobem. L'únic problema existencial que podem tenir és la relació amb el menjar.

Per finalitzar, tanco la ferida o el cercle, tornant-li a ella, el meu jo de la infància, la dignitat que li va ser arrabassada per intentar aconseguir un present més just per a totes les que hi passaran.

Per a totes les persones com jo, aquí va aquesta pedrada:

“Recordo que fa uns 12 anys vaig perdre prop de 30 kg, no parava de rebre elogis per part de tot el món. Al meu cap hi havia alguna cosa que no funcionava, treballava prop de 70 hores setmanals i estudiava dos idiomes. Els diumenges tornava a casa plorant del dolor físic que estava suportant el meu cos, però com que tothom deia que estava millor així, com havia de parar?”

Recorria els supermercats, i analitzava obsessivament cada producte que comprava, calories, greixos i sucres en bucle a tota hora, em pesava de forma compulsiva i no parava de buscar el meu reflex a qualsevol lloc, per continuar comprovant que el meu cos admirat seguia allà.

En aquella època, en una d'aquelles nits, em vaig sorprendre a mi sentint fàstic per altres dones grosses, em vaig dir a mi mateixa que jo no volia ser aquesta merda de persona i vaig parar, ho vaig parar tot”. ■

MARISHA MARTÍNEZ: “CAL PROMOURE UNA IMATGE MÉS REALISTA DE LES DONES”

Com influeix en les noies joves la imatge de les dones que projecten els mitjans de comunicació, la publicitat o les xarxes socials? Per respondre aquesta pregunta hem conversat amb la Marisha Martínez, una jove de 16 anys, alumna de l'Institut Ítaca de Sant Boi i membre del Consell Local d'Adolescència.

La Marisha Martínez ho té molt clar: els mitjans de comunicació, la publicitat i les xarxes socials no estan mostrant una imatge real de les dones. “En molts casos es distorsiona la imatge, tendim a comparar-nos amb altres dones, amb una bellesa estereotipada, i com a conseqüència es produeixen trastorns o baixa autoestima”, afirma. Segons la seva experiència, aquest tipus de comparacions són més habituals en els entorns virtuals, ja que “a l'institut, en estar en contacte físic, no es produeixen tantes diferències entre nosaltres”.

La jove és conscient que “en les xarxes socials no es mostra tota la veritat”. De fet, la Marisha creu que les ‘influencers’ i les celebritats exerceixen una gran influència en la manera de vestir, de posar o fins i tot a l'hora de pentinar-se. A Tik Tok, per exemple, és habitual que les noies segueixen les modes o imitin els vídeos que fan persones amb un elevat nombre de seguidors i seguidores. “Et sents bé en sortir atractiva en un vídeo que han fet més persones a les quals també consideres atractives”, assegura.

Pel que fa a la moda, explica que en el mercat hi ha opcions per a tots els gustos. No passa el mateix amb les talles de les peces que hi disponibles, segons comenta, ja que habitualment es limiten a unes mides determinades i pots tenir problemes si el teu físic no encaixa amb els estàndards de la marca.

La Marisha pensa que aquesta realitat pot arribar a influir en la personalitat i defensa un canvi en la manera d'exposar els cossos o les vides per tal que es projecti una imatge més realista. “No em sembla bé comparar el teu cos o el teu estil de vida amb els d'altres persones. Els ‘influencers’ arriben a conscienciar sobre estereotips que no són reals”.

En aquest sentit, creu que s'hauria de promoure una imatge diversa de les dones, “que la gent es mostrés tal com és, no prenent ser la còpia d'una altra persona”. Per la Marisha, no es tracta d'eliminar els filtres, de fet “els filtres són com el maquillatge que et poses per sentir-te més bonica”, sinó de mostrar la realitat en totes les seves dimensions. Ella no s'ha sentit mai malament en comparar-se amb certs prototips de bellesa, tot i que alguna vegada l'ha pogut influir en triar, per exemple, un pentinat determinat.

**TENDIM A COMPARAR-NOS
AMB ALTRES DONES, AMB UNA
BELLESA ESTEREOTIPADA, I COM A
CONSEQÜÈNCIA ES PRODUÏXEN
TRASTORNS O BAIXA AUTOESTIMA**

En preguntar-li si parla amb altres noies d'aquesta realitat, la Marisha diu un ‘no’ rotund. I és que la hipersexualització és un fenomen tan normalitzat en l'adolescència que no s'hi presta atenció. Per ella, és normal que els nois es fixin més en les noies que van més arreglades o que vesteixen de forma provocativa, i no considera que això sigui masclisme.

El missatge final de la Marisha és clar: “Caldria que reflexionéssim sobre els estereotips presents a la societat i promoure una imatge més realista de les dones”. ■

LLUITEM PER LA IGUALTAT ENTRE DONES I HOMES. LLUITEM CONTRA LES VIOLÈNCIES MASCLISTES

La lluita per la igualtat real i efectiva entre dones i homes i la lluita contra les violències masclistes és un compromís de l'Ajuntament de Sant Boi des de fa anys. A més de la commemoració de les diades del 8 de març i 25 de Novembre, durant l'any s'organitzen campanyes, actuacions i activitats per promoure aquesta igualtat i per fer front a les violències que pateixen les dones només pel fet de ser dones.

Aquí us deixem un recull d'alguns actes i activitats que s'han portat a terme aquest 2023:

▲ Lectura del manifest del 8M per part de l'alcaldessa Lluïsa Moret, la Regidora d'Igualtat i Feminismes, Sensi Domínguez, i representants dels sindicats majoritaris de l'Ajuntament, UGT i CCOO

▲ Homenatge en el marc del 8 de març a les dones santboianes que es dediquen o s'han dedicat professionalment de forma remunerada a la cura

▲ Comitiva santboiana a la manifestació unitària de Barcelona del 8 de març

▲ Ofrena floral al monument de la Dona Treballadora en el marc de la commemoració del 8 de març

▲ Conferència inaugural **Actuem contra la bretxa digital de gènere** a la 2a edició de La Tecnòloga

▲ **29 Mirades**, exposició fotogràfica en defensa de les dones i nenes afganeses

▲ Campanya contra les violències masclistes al Tardeo de tapes als mercats

▲ X Jornada de l'Esport Femení amb el lema #FemEquipContraLesViolències

AIXÒ
NO
ÉS AMOR

www.aixonoesamor.cat